

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 22P/69/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5713202607
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2015:5713202607.13

Rozhodnutie

Okresný súd Martin samosudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti

K. X., L.. XX. XX. XXXX, na čas do plnoletosti zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, toho času zastúpeného JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom v Bratislave, Konventná 9, a

maloletého S. C. X., L.. XX. XX. XXXX

zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Martine, deti rodičov: matky Miroslava B. X., L.. XX. XX. XXXX, J. C., A.. D. XXXX/XX, právne zastúpenej JUDr. Petrom Belicom, advokátom so sídlom v Bratislave, Konventná 9 a otca K. X., L.. XX.XX.XXXX, J. J. XXX, XXX XX G., v konaní právne zastúpeného Mgr. Hubertom Weisom, advokátom so sídlom v Martine, E. B. Lukáča č. 2, maloleté deti bytom ako matka, v konaní o návrhu matky o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva takto

rozhodol:

Otec je p o v i n n ý s účinnosťou odo dňa 19. 02. 2013 do 04. 09. 2014 platiť výživné na K.E. X., L.. XX. XX. XXXX v sume 450 € mesačne a na maloletého S. C. X., L.. XX. XX. XXXX E. D. XXX R. C., splatné vždy do 20.-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky na nasledujúci mesiac.

Dlh na výživnom na K. X., L.. XX. XX. XXXX za obdobie od 01. 12. 2013 do 04. 09. 2014 v sume 2 864,00 € je otec povinný splácať v pravidelných splátkach po 350 € mesačne, zročných vždy do konca kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku, s tým, že nezaplatením zročnej splátky sa stáva zročný celý dlh, k rukám K. X., L.. XX. XX. XXXX.

Dlh na výživnom na C.. S. C. X., L.. XX. XX. XXXX za obdobie od 01. 12. 2013 do 04. 09. 2014 v sume 1 909,33 € je otec povinný splácať v pravidelných splátkach po 250 € mesačne, zročných vždy do posledného dňa kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku k rukám matky, s tým, že nezaplatením zročnej splátky sa stáva zročný celý dlh.

Vo zvyšku uplatneného nároku na čas od 05. 09. 2014 sa konanie zastavuje.

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

Návrhom doručeným tunajšiemu súdu dňa 19.02.2013 sa matka domáhala, aby súd zveril mal. K. X., L.. XX.XX.XXXX S. C.. S. C. X., L.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti matky a otcovi určil vyživováciu

povinnosť voči mal. K. X. vo výške 600 eur mesačne a voči C.. S. C. X. vo výške 400 eur mesačne počnúc dňom 01.01.2013. Matka svoj návrh odôvodnila tým, že otec sa zo spoločnej domácnosti odsťahoval 05.11.2011 a žije s inou ženou. Uviedla, že náklady spojené s bývaním v 4-izb. byte, kde s deťmi žije, hradí otec detí. Od jeho odchodu zo spoločnej domácnosti na výživu detí neprispieva ani pre deti nezakupuje žiadne veci. Staršiemu synovi platí školné a mladšiemu stravné. Upozornila, že otec je zamestnaný v spoločnosti Shell Slovakia s.r.o. ako obchodný zástupca a jeho mesačné príjmy sú okolo 2.000 eur. Okrem toho podniká v spoločnosti Sardex, s.r.o.

Otec sa k návrhu vyjadril písomným podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 11.04.2013. Uviedol, že súhlasí so zverením mal. detí matke, avšak nesúhlasí s platením mesačného výživného 600 eur pre mal. K. a 400 eur pre mal. S. C.. Odôvodnil to tým, že takúto výšku výživného nie je odporca schopný mesačne platiť. Uviedol, že odporca v zamestnaní zarobí cca 1.672 eur mesačne, pričom má ešte príjem z podnikateľskej činnosti cca 50 eur mesačne a príjmy za prenájom dvoch bytov spolu 560 eur mesačne, takže spolu mesačný príjem otca je vo výške cca 2.282 eur. Uviedol, že výška jeho nákladov, vrátane výdavkov na mal. deti je vo výške 2.580 eur. Upozornil, že návrh matky ohľadom platenia výživného považuje za nedôvodný. Poukázal na skutočnosť, že si plní svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť formou zabezpečenia bývania mal. deťom, keďže platí všetky výdavky spojené s bývaním vrátane hypotéky, platby za komun. odpad, poistenie bytu, daň z bytu, platbami pre deti (strava v škole, telefóny, hokej, autobus, vreckové) a tiež platbou výživného na základe predbežného opatrenia Okresného súdu Martin č.k. 22P/130/2012. Takto poskytované výživné považuje za dostatočné a nie je dôvod, aby platil na deti ďalších 1.000 eur mesačne, čo nie je z pohľadu jeho príjmov ani možné. Navrhol, aby súd zveril mal. deti do osobnej starostlivosti matke a vo zvyšku návrh zamietol. K návrhu pripojil písomné listiny preukazujúce výšku jeho nákladov a príjmov.

Kolízny opatrovník na pojednávaní konanom dňa 03.06.2013 uviedol, že navrhuje, aby deti boli zverené do osobnej starostlivosti matke a navrhol, by bolo matkinmu návrhu vyhovieť ohľadom výšky výživného, keďže otec výživné vo výške 1.000 eur uhrádzal aj doposiaľ, čím preukázal, že je schopný platiť výživné v takejto výške a mal. deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov.

Súd vo veci vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, oboznámením sa s výškou nákladov na mal. deti, oboznámením sa s výškou príjmov oboch rodičov, oboznámením sa s nákladmi rodičov, oboznámením sa so stanoviskom kolízneho opatrovníka, oboznámením sa s predbežným opatrením Okresného súdu v Martine sp. zn. 22P/130/2012 zo dňa 20.12.2012 ako aj s obsahom celého súdneho spisu a zistil nasledujúci skutkový stav:

Rodičia maloletých detí sú manželia, ale nežijú spolu. Konanie o rozvod rodičov prebieha na Okresnom súde v Martine pod sp. zn. 20P/275/2012, pričom návrh podávala matka dňa 14.09.2012. Návrhom doručeným Okresnému súdu v Martine dňa 19.12.2012 sa matka domáhala, aby súd nariadil predbežné opatrenie podľa § 76 ods. 1 písm. a) O.s.p., ktorým by určil vyživovaciu povinnosť otca v nevyhnutnej miere, t.j. vo výške 30% z platnej sumy životného minima na nepľnoleté a nezaopatrované dieťa na každé z detí. Súd návrhu matky vyhovel a predbežným opatrením sp. zn. 22P/130/2012 zo dňa 20.12.2012 nariadil predbežné opatrenie, ktorým otca zaviazal prispievať na výživu mal. detí vo výške 30% zo sumy životného minima na nepľnoleté a nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona. Otec odišiel zo spoločnej domácnosti dňa 05.11.2012. Od svojho odchodu naďalej uhrádza výdavky spojené s bývaním v byte, kde žije matka s deťmi, hradí výdavky spojené so školou detí, ich mimoškolskými aktivitami, prispieva im vreckovými, hradí telefón. Priamo do rúk matky otec platí výživné na základe predbežného opatrenia tunajšieho súdu vo výške 30% zo sumy životného minima na každé z detí. Náklady na bývanie mal. detí, ktoré žijú s matkou v 4-izb. byte na ul. D. E. C., sú náklady nájomné 263,80 eur mesačne, elektrina 58 eur mesačne, plyn 4 eurá mesačne, káblová TV 33,54 eur mesačne, internet 16 eur mesačne, čo spolu predstavuje 375,34 eur mesačne, v byte žijú tri osoby, takže pomerná časť pripadajúca na jednu osobu je 125,11 eur mesačne. Odvoz komun. odpadu je 2,08 eur mesačne na osobu, domová daň je 30,22 eur ročne, takže 0,84 eur mesačne na osobu, poistenie bytu je 56,46 eur ročne, takže 1,57 eur mesačne na osobu a poistenie domácnosti je 51,24 eur ročne, teda 1,42 eur mesačne na osobu. Na bývanie jednej osoby v tomto 4-izb. byte tak v pomere vznikajú náklady 131,02 eur mesačne. Náklady na bývanie hradí v plnej výške otec a to vrátane aj tých nákladov, ktoré pripadajú na 1/3-inu matky. Ďalej otec deťom hradí u mal. Dávida obedy v škole 30 eur mesačne, telefón 45 eur mesačne, hokej 40 eur mesačne, dáva mu vreckové 50 eur mesačne, náklady na autobus 15 eur mesačne, to znamená, že celkovo mu mesačne prispieva vo výške 311,02 eur, okrem toho otec hradil

Dávidovi pobyt v Anglicku, dvojtýždňový, na ktorý išiel zo školy vo výške 700 eur, v prepočte na jeden mesiac to vychádza 58,33 eur. Matka u mal. Dávída hradí náklady na stravu, ktorú uplatnila vo výške 400 - 500 eur na domácnosť, takže pri 500 eurách je to na jednu osobu pomer 166,67 eur, náklady na oblečenie, ktoré uplatnila vo výške 100 eur mesačne, náklady na lieky a kozmetiku matka uplatnila vo výške 100 eur mesačne, náklady na masáže uplatnila vo výške 30 eur mesačne. U mal. Adama hradí otec náklady na bývanie 131,02 eur mesačne, obedy v škole 17,30 eur mesačne, telefón 40 eur mesačne. Matka sa podieľa na zabezpečení stravy dieťaťa 166,32 eur mesačne, oblečenie 100 eur mesačne, hradila mu výlet, ktorý na konci škol. roka stojí 34 eur, takže v prepočte na jeden mesiac je to 2,83 eur mesačne.

Otec bol v tom čase zamestnaný v spoločnosti AutoMax Slovakia, s.r.o., jeho priemerný čistý mesačný príjem bol 1.570,89 eur mesačne, okrem toho bol jediným spoločníkom a zároveň konateľom spoločnosti Sardex, spol. s r.o. Je vlastníkom dvoch 1-izb. bytov v Martine a vlastníkom 4-izb. bytu, v ktorom žije matka s deťmi.

Matka od septembra 2012 podniká, jej príjmy zo živnosti za rok 2012 boli 4.387,73 eur a výdavky 4.318,24 eur. Ako matka uviedla, v súčasnej dobe jej z podnikania príjem takmer neplynie. Náklady na domácnosť v súčasnej dobe financuje z úveru, ktorý brala vo výške 2.000 eur vo februári 2013.

Súd vo veci vyhodnocoval, či je vo finančných možnostiach otca, aby prispieval určeným výživným pre potreby detí, pričom vychádzal zo skutočností, že otec bol schopný za čas od priznania výživného, teda od podania návrhu až do vyhlásenia rozsudku (dňa 03. 06. 2013) hradiť náklady spojené s potrebami detí vo výške 1 086,99 €, a to i opakovane.

Súd vtedy vychádzal zo skutočností, že otec má pravidelný príjem zo zamestnania v pravidelnej čistej výške 1 570,89 €, je vlastníkom bytu, v ktorom deti žijú a ďalších dvoch jednoizbových bytov.

Súd vychádzal tiež z tvrdenia otca, že odstúpil od zmluvy o tichom spoločenstve, kde je ho vklad bol 10 000 €, aby mohol s vkladom disponovať. Následne súd zistil, že príjem otca je v takej výške, aby mohol plniť na výživu K. 450 € a na výživu S. C. X. 300 € mesačne. Súd súčasne skonštatoval, že otcovi nevznikol dlh na výživnom za obdobie od 19. 02. 2013 do 31. 05. 2013, pretože na K. by mal otec za toto obdobie zaplatiť sumu 1 510,71 €, avšak podľa potvrdení, ktoré otec pripojil do súdneho spisu otec uhradil v sledovanom období sumu 2 048,00 €, keď hradil náklady na K. vrátane výživného matke vo výške 337,00 € mesačne a za mesiace február až máj uhradil sumu 1 348,00 €, okrem toho prispel 700 € na potreby dieťaťa pri výlete v Anglicku. U dieťaťa, kde súd pôvodne určil výživné na sumu 300 € mesačne, by dlh na výživnom predstavoval sumu 1 007,14 €, avšak otec priamymi platbami v prospech maloletého S. uhradil 214,97 € za 4 mesiace, vrátane celého mesiaca február, teda zaplatil celkovo sumu 859,88 €, hradil navyše náklad na bývanie v byte, kde žije matka s deťmi, čím mesačne zasielal bližšie nešpecifikovanú sumu 131,02 € mesačne, čo za uplynulé tri mesiace predstavuje 524,08 €. Z uvedených dôvodov nevznikol za obdobie do konca mája 2013 dlh na výživnom.

Dňa 03. 06. 2013 preto súd vyhlásil rozsudok, ktorým deti zveril matke, a otcovi určil výživné v sume 300 € mesačne na S. a 450 € na K. s účinnosťou od 19. 02. 2013; vo zvyšku návrh matky zamietol a o trovách konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 O. s. p.

Voči tomuto rozsudku podali odvolanie obidvaja rodičia.

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením sp. zn. 10CoP/80/2013, zrušil rozsudok Okresného súdu Martin vo všetkých výrokoch mimo výroku o zverení maloletých detí do osobnej starostlivosti matky a vec vrátil na ďalšie konanie.

Krajský súd konštatoval, že čiastočne dôvodnými sú námietky rodičov k zisteniu ich príjmov, resp. ich majetkových pomerov, kde každý namietal nedôslednosť súdu vo vzťahu k druhému rodičovi. Ohľadne príjmov matky je nutné zistiť, z akého dôvodu v roku 2013 nemá takmer žiadny príjem z podnikateľskej činnosti, a jednak čo tvorilo výdavky v sume cca 4 300 € v období od septembra do decembra 2012. Vo vzťahu k otcovi sa nedôsledným javí predovšetkým ustálenie príjmov plynúcich mu zo skutočností, že je spoločníkom spoločnosti s ručením obmedzeným Sardex, ktorá spoločnosť len v mesiacoch február až apríl 2013 disponovala príjmom cca 9 000 €, ale bližšie okolnosti ohľadne činnosti

označenej obchodnej spoločnosti, ktorej otec je jediným konateľom a spoločníkom, súd nezisťoval. Dotknutá čiastka je zásadná nie len z hľadiska výšky bezprostredne poskytovaného výživného, ale tiež z hľadiska možnosti uloženia otcovi povinnosti prispievať i na tvorbu úspor maloletých detí. Je nevyhnutné ustáliť majetkový profit plynúci otcovi z činnosti predmetnej obchodnej činnosti. V záujme ustálenia príjmových a majetkových pomerov otca je nutné prihliadnuť nie len na priemerný mesačný zárobok u nového zamestnávateľa, ale tiež na príjem u predošlého zamestnávateľa do januára 2013, kde podľa potvrdenia predloženého matkou za obdobie posledných dvanástich mesiacov dosiahol 1 788,00 €.

Po zrušení prvého rozsudku, ktorý súd vo veci vyhlásil dňa 03. 06. 2013 súd doplnil dokazovanie v naznačenom smere, dopyčul rodičov detí a pri svojom rozhodovaní prihliadal aj na výsledky predtým vykonaného dokazovania.

Súd v rámci doplnenia dokazovania zistil, že manželstvo rodičov oboch maloletých detí bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/275/2012 zo dňa 18. 06. 2014, ktorý nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvedení manželstva a vo výroku o zverení detí do osobnej starostlivosti matky dňa 05. 09. 2014. Rozsudok však nie je právoplatný a bol zrušený v časti, kde Okresný súd Martin rozhodol o povinnosti otca platiť výživné na maloletého K. v sume 550 € mesačne a na maloletého S. C. X. v sume 350 € mesačne. V konaní 20P/275/2012 je teda riešená úprava vyživovacej povinnosti rodičov k deťom na čas po rozvedení manželstva, teda od 05. 09. 2014. Vzhľadom na skutočnosť, že Krajský súd v Žiline ako súd odvolací sa pri prieskume prvého rozsudku Okresného súdu Martin stotožnil s názorom súdu, že nie je dôvod upraviť vyživovaciu povinnosť za dobu dlhšiu než od podania návrhu, súd v tomto konaní obmedzil svoju rozhodovaciu činnosť na rozhodovanie o určení vyživovacej povinnosti od podania návrhu, teda na obdobie od 19. 02. 2013 do dňa predchádzajúceho právoplatnosti rozvodového rozsudku, teda do 04. 09. 2014. V tomto období otcovi pribudla nová vyživovacia povinnosť, a to vyživovacia povinnosť k maloletej L. X., ktorá sa narodila dňa 13. 06. 2014 zo vzťahu otca s jeho družkou W.. E. Ž..

Pokiaľ ide o príjem rodičov v sledovanom období a s prihliadnutím aj na rok 2012, pokiaľ šlo o matku, tak tá už v roku 2012 ale najmä v roku 2013 a 2014 podnikala v oblasti navrhovania a vizualizácie interiéru. Jej príjmy z tejto podnikateľskej činnosti boli úplne zanedbateľné v roku 2012, keď dosiahla príjem 4 387,73 €, podľa daňového priznania, avšak výdavky v rámci tejto podnikateľskej činnosti predstavovali sumu 4 318,24 €. Pokiaľ šlo o rok 2013 čistý príjem matky, teda rozdiel medzi dosiahnutými príjmami a výdavkami z podnikateľskej činnosti predstavoval sumu 518,53 € a pokiaľ ide o rok 2014, matka podľa daňového priznania dosiahla rozdiel medzi príjmami a výdavkami z podnikateľskej činnosti, teda základ dane v sume 2 432,72 €.

Súd sa oboznamoval aj s peňažným denníkom matky vedeným v súvislosti s jej podnikateľskou činnosťou a takto vykonaným dokazovaním nezistil žiadny mimoriadny príjem, alebo výnimočný výdavok. K pravidelným výdavkom, ktoré matka má v súvislosti so svojou podnikateľskou činnosťou patria poplatky za teplo vo výške 66 €, za elektrinu vo výške 15 €, platba nájomného za ateliér, ktorý užíva v sume 100 € mesačne, vodné stočné pre ňu predstavuje náklad približne 12 € jedenkrát za polroka. Okrem toho si matka platí úhrady do zdravotnej poisťovne, ktoré pre ňu mesačne predstavujú výdavok približne 52 €. Príjmy z podnikateľskej činnosti matka poberá v hotovosti. Iný príjem u matky za sledované obdobie zistený nebol.

Vo svojej výpovedi na pojednávaní dňa 20. 03. 2014 matka uviedla, že oproti stavu, ktorý zistil súd pred vyhlásením svojho prvého rozsudku sa jej situácia, pokiaľ ide o výdavky príliš nezmenila, čaká ju nákup novej hokejovej výstroje pre K. v sume 3 000 až 3 500 €, synovi K. zaplatila v marci 2014 poplatok na stužkovú v sume 50 € a v novembri si zobrala ďalší spotrebiteľský úver na vykrytie finančných nedostatkov. K úveru od VÚB banky pribudol úver voči obchodnej spoločnosti Home Credit a. s. a tieto úvery spláca splátkami v sume 46,47 € a 60 €. K. platí stále cestovné výdavky v sume 20€ mesačne, poskytuje mu vreckové v sume 30 € mesačne a platí tzv. stravné 30 € mesačne, čo preukázala potvrdením stravovacieho zariadenia. K. X. platila stále rodičovský príspevok vo výške 45 € od mesiaca mája 2014 do augusta 2014 a tento príspevok následne poklesol na sumu 22,50 € vzhľadom na skutočnosť, že hráčom MHC Martin sa stal už aj mladší maloletý S. C. X., ktorý platí príspevok 20 € mesačne, avšak s účinnosťou od septembra 2014. Príspevok na K. v sume 45 € však matka platila v celom sledovanom období roku 2014. Matka podrobne zdokladovala výdavky na deti a domácnosť za obdobie od prvého štvrťroka 2014 a tiež za obdobie mesiacov jún 2014 až do februára 2015. Z

predložených dokladov je zrejme, že výdavky matky na deti a domácnosť vysoko prekračujú jej príjem z podnikateľskej činnosti. Túto rozporuplnú skutočnosť matka vysvetlila finančnou výpomocou od rodičov a použitím spotrebných úverov vyššie uvedených. Súčasne však bolo preukázané, že bývalí manželia predali byt na ul. K. C. za 31 000 € v septembri 2014, čo bolo preukázané kúpnu zmluvou. Príjem z kúpnej ceny vo výške 5 000 € však matka mohla použiť až v období, ktoré nasledovalo po právoplatnosti rozvodového rozsudku.

Pokiaľ ide o otca, ten na pojednávaní uviedol, že od júna 2013 sa mu znížili výdavky na nájomne a stravu, a aj nájomné. Súčasne si však prenajal so svojou priateľkou E. Ž. rodinný dom, za ktorý podľa nájomnej zmluvy platí nájom 500 € mesačne, pričom nájomnú zmluvu má uzavretú za obdobie marca 2014 až februára 2015. Od kedy sa stal otec nezamestnaný v januári 2014 prestal uhrádzať platby za byt, ktorý užíva matka s deťmi. Do 20. 08. 2014 otec splácal úver za byt na D. ulici užívaný matkou s deťmi, ktorého splátka predstavoval sumu 417,55 €, poslednú splátku úveru za byt kúpený na ulici K. C. E. C. otec urobil v marci 2014, ďalej tento úver nesplácal. Výdavky na bývanie si otec so svojou partnerkou E. Ž. rozdeľuje na polovicu. V súvislosti s narodením L. X. otec deklaroval výdavky na nákup plienok približne 40 € mesačne, detskej kozmetiky približne 10 € mesačne, mlieka v sume 60 € mesačne a na oblečenie potrebné pre dojča vo výške približne 50 € mesačne, teda celkovo 160 € mesačne. Jeho partnerka dosiahla od svojho zamestnávateľa príjem v júli 2014 zodpovedajúci sume 1 447,00 € mesačne, v auguste 2014 zodpovedajúci sume 1 063,00 € mesačne a v septembri 2014 príjem vo výške približne 1 038,00 €.

Pokiaľ ide o príjmy otca v roku 2012 tento bol v období januára 2012 až januára 2013 zamestnaný v obchodnej spoločnosti Shell Slovakia s.r.o. so sídlom v Bratislave, kde jeho priemerný čistý zárobok v tomto období dosiahol sumu 1 709,15 €. Ako otec vysvetlil, jeho zamestnávateľom za obdobie od februára 2013 do decembra 2013 sa na základe zrejme obchodnoprávnej zmluvy medzi predchádzajúcim zamestnávateľom a novým zamestnávateľom stala obchodná spoločnosť AutoMax Slovakia s.r.o., ktorá prevzala zamestnancov obchodnej spoločnosti Shell Slovakia s.r.o., s ktorými neuzatvárala novú pracovnú zmluvu, avšak podľa jeho vyjadrenia pri preberaní každého zamestnanca s ním uzavrela ústnu dohodu, podľa ktorej buď bude tento zamestnanec pracovať do konca roka 2013 alebo môže odísť s odstupným z obchodnej spoločnosti Shell Slovakia s.r.o.. Otec si zvolil prvú možnosť, teda dohodol sa na práci pre obchodnú spoločnosť AutoMax Slovakia s.r.o. do konca roka 2013. Táto skutočnosť ale nevyplýva z dohody o skončení pracovného pomeru, ktorú uzavrel otec so svojim zamestnávateľom dňa 28. 11. 2013 a, podľa ktorej pracovný pomer medzi zamestnávateľom otca AutoMax Slovakia s.r.o. a otcom skončil k 31. 12. 2013, nakoľko z textu tejto dohody vyplýva, že sa uzatvára na základe predchádzajúcej žiadosti zamestnanca po vzájomnej dohode. V obchodnej spoločnosti AutoMax otec dosiahol priemerný mesačný čistý príjem 1 563,50 €.

Otec navyše neprodukoval žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali skutočnosť ním tvrdenú, že ho k uzavretiu tejto dohody dohnali okolnosti hodné osobitného zreteľa a neurobil tak svojoľne a z vlastného popudu.

Následne bol otec od 01. 01. 2014 zaevidovaný ako uchádzač o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny, a až od 16. 07. 2014 sa zamestnal v obchodnej spoločnosti Sardex s.r.o. za dohodnutú mzdu 360 € brutto mesačne. V období, keď otec bol zaevidovaný ako uchádzač o zamestnanie, dostával podporu v nezamestnanosti a to vo februári 2014 vo výške 820,50 €, v marci 2014 vo výške 741,10 €, v apríli 2014 v sume 820,50 €, v máji 2014 v sume 794,00 €, v júni 2014 v sume 820,50 € a za júl 2014 v sume 794,00 €. V obchodnej spoločnosti Sardex s.r.o. dosiahol v júli 2014 čistú mzdu vo výške 58,03 € a 162,68 €, v auguste 2014 v sume 311,76 € a v septembri 2014 v sume 311,76 €.

Z úverov, ktoré splácal otec, ešte v čase vyhlásenia prvého rozsudku Okresného súdu Martin zostali len dva úvery, a totiž úver, ktorý bol zobrať na kúpu bytu na D. ulici, ktorý obýva matka s deťmi a, ktorý by mal byť splácaný splátkou 414,06 €, avšak nie je otcom splácaný od septembra 2014 a ďalej má otec úver, ktorý bol obstaraný na kúpu bytu na ul. K. C. a, ktorý by mal byť splácaný splátkou v sume 256,23 €. Ako však otec uviedol veľký úver nespláca od septembra roku 2014 a úver splácaný menšou splátkou nespláca od marca roku 2014, čo preukázal aj výpisom z úverového účtu. Ďalšie dva úvery boli už splatené. Počas roku 2013 bol otec do 04. 12. 2013 jediným spoločníkom a konateľom v obchodnej spoločnosti Sardex s.r.o., pričom v novembri 2013 previedol obchodný podiel tejto spoločnosti na W. I. T. za sumu 5 000 € a následne ho od nej kúpil, takže spoločníkom podľa výpisu z Obchodného

registra tejto obchodnej spoločnosti sa stal opäť za obdobie od 08. 07. 2014 až do 20. 10. 2014, kedy obchodný podiel previedol na svoju partnerku W.. E. Ž.. Tieto transakcie otec vysvetlil skutočnosťou, že zo strany matky boli vykonávané útoky týkajúce sa tejto obchodnej spoločnosti a preto, aby sa otec tomu v súdnych konaniach s matkou vyhol, previedol svoj obchodný podiel na W.. T. a následne, keďže útoky neprestávali, rozhodol sa očistiť meno tejto obchodnej spoločnosti a aj svoje, a odkúpil späť svoj obchodný podiel za sumu, za ktorú ho predal, teda za sumu 5 000 €.

Pokiaľ ide o príjmy spoločnosti Sardex s.r.o., táto podľa daňového priznania k dani z príjmov právnických osôb mala v roku 2013 dosiahla súčet prevádzkových, finančných a mimoriadnych výnosov vo výške 28 693,93 € a súčet prevádzkových, finančných a mimoriadnych nákladov vo výške 28 413,70 €. V roku 2014 táto obchodná spoločnosť vykázala súčet prevádzkových, finančných a mimoriadnych výnosov v sume 138 858,06 € a súčet prevádzkových, finančných a mimoriadnych nákladov v sume 136 276,33 €, teda čistý zisk predstavoval pred zdanením sumu 2 581,73 €.

Súd sa bližšie zaoberal finančnou situáciou tejto obchodnej spoločnosti za rok 2013, kedy otec bol konateľom a spoločníkom tejto obchodnej spoločnosti, pokiaľ ide o rok 2014 tam majetková účasť otca v tejto spoločnosti zahŕňa pomerne krátke obdobie (od 08. 07. 2014 do 04. 09. 2014), teda obdobie dvoch mesiacov. Súd sa zaoberal aj časťou účtovnej dokumentácie tejto obchodnej spoločnosti a sledoval predovšetkým jej výdavky v období roku 2013. Z výpisov z účtu tejto obchodnej spoločnosti, ktorý bol vedený v Slovenskej sporiteľni a.s. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX a rovnako z výpisu z účtu tejto obchodnej spoločnosti, ktorý mala od júla 2013 založený vo VÚB a.s. číslo XXXXXXXXXXX/XXXX, súd zistil, že príjmy tejto obchodnej spoločnosti plynuli predovšetkým z obchodovania s obchodnou spoločnosťou Benlux, pričom z výpisov z účtu je zrejmé, že pokiaľ šlo o účet v Slovenskej sporiteľni v období januára až júla 2013 boli robené z účtu hotovostné výmery a výbery kartou, ktorých dôvod nebol bližšie špecifikovaný a od júla 2013 do októbra 2013 boli robené prevody na flexiúčet otca číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedený vo VÚB banke. Šlo o výdavky, ktoré predstavovali v januári 2013 približne sumu 2 450,00 €, vo februári 2013 sumu približne 3 680,00 €, v marci 2013 sa nevyskytli, v apríli 2013 predstavovali približne sumu 2 000,00 €, v máji neboli preukázané, v júni 2013 rovnako ako v máji 2013 neboli preukázané a tiež v júli 2013, následne v júli 2013 bol uskutočnený prevod na flexiúčet otca v sume 1 000,00 €, v auguste 2013 v sume 2 000,00 €, v septembri 2013 cca v sume 1 300,00 € a v októbri 2013 približne v sume 4 900,00 €.

Otec vysvetľoval účel týchto výdavkov ako zálohové platby na pracovné cesty, ktoré vykonal a, ktoré zúčtoval pričom náklady pracovných ciest vyúčtoval svojmu zamestnávateľovi, teda obchodnej spoločnosti Sardex hotovostne cez pokladňu obchodnej spoločnosti. Tvrdenia otca potvrdila aj obchodná spoločnosť Sardex s.r.o. (č. l. 449), keď súdu oznámila, že otcovi v roku 2013 bola vyplácaná mzda na základe dohody o pracovnej činnosti, a to vo výške 40,50 € v čistom zárobku mesačne a v roku 2012 a 2013 mu boli vyplácané preddavky na služobné cesty, ktoré boli v plnej čiastke zúčtované cez pokladnicu spoločnosti, iný príjem nebol otcovi vyplatený. Potom čo však táto spoločnosť bola dotazovaná súdom na niektoré platby na flexiúčet otca v roku 2013, oznámila súdu, že v júli 2013 mu omylom zaslala sumu 2 644,79 €, ktorá bola otcom vrátená hotovostne do pokladne na základe príjmového pokladničného dokladu, sumy dvakrát po 1 000 € vyplatené otcovi auguste 2013 boli vrátené ako mylná platba z júla 2013, suma 1 300 € zaslaná otcovi v septembri 2013 bola vrátená 30. 09. 2013 v hotovosti do pokladne a platba dvakrát po 1 000 € v októbri 2013 boli vrátené príjmovým pokladničným dokladom z 31. 10. 2013 a suma 1 000 € a suma 500 vyplatené otcovi v novembri 2013 boli vrátené príjmovým pokladničným dokladom z 30. 11. 2013. Tieto platby boli zaúčtované ako pohľadávka voči spoločníkovi titulom záloh na služobné cesty, ktoré boli vyúčtované a vrátené v plnej výške. Táto obchodná spoločnosť súčasne potvrdila, že 29. 01. 2014 obdržala na svoj účet sumu 32 400 € ako úhradu vystavenej faktúry číslo 1/14 a 30. 01. 2014 táto obchodná spoločnosť na účet W.. E. Ž. poskytla sumu 12 000 € a 15 000 € titulom pôžičky, na základe zmluvy, ktorú obchodná spoločnosť pripojila. Pôžička bola vrátená v dňoch 17. 09. 2014 a 18. 09. 2014.

Bolo tiež preukázané, že obchodná spoločnosť Sardex fakturovala obchodnej spoločnosti AutoMax Slovakia s.r.o. faktúrou číslo 1/14 vystavenou dňa 02. 01. 2014 a splatnou 16. 01. 2014 sumu 32 400 € s DPH za sprostredkovanie obchodu za mesiace január až jún 2014, na základe zmluvy uzavretej 27. 11. 2013. Otec potvrdil, že obchodná spoločnosť fakturovala plnenie, ktoré malo byť obchodnou spoločnosťou Sardex poskytnuté až v budúcnosti.

Spomínané transakcie obchodnej spoločnosti Sardex sa javia ako nedôveryhodné, najmä pokiaľ ide o poukazovanie tzv. zálohových platieb na účet otca v roku 2013 a hotovostné, a bankomatové výbery v roku 2013 z účtov vedených vo VÚB a v Slovenskej sporiteľni obchodnej spoločnosti Sardex. Nebol produkovaný dôkaz, ktorý by vyvrátil tvrdenie otca o tom, že šlo o zálohové platby za pracovné cesty, ktoré otec potom zúčtoval a vrátil. Súd však poznamenáva, že pokiaľ takéto platby boli poskytnuté a napokon sa aj podľa vyjadrenia obchodnej spoločnosti Sardex vracali na základe príjmových pokladničných dokladov do pokladne tejto obchodnej spoločnosti v plnej výške, vzbudzuje to dôvodné podozrenie, že pracovné cesty neboli vôbec vykonané, nakoľko uskutočnením týchto pracovných ciest by pochopiteľne vznikol nejaký náklad a prípadná vratka zálohovej platby poskytnutej na pracovnú cestu by v takom prípade určite nezodpovedala sume, ktorá bola otcovi titulom zálohy poskytnutá.

Na všetky tieto finančné operácie v roku 2013 mal otec pochopiteľne dosah ako jediná zodpovedná osoba v obchodnej spoločnosti Sardex, keďže v tomto období bol jej jediným konateľom a spoločníkom.

Pokiaľ ide o prevod obchodného podielu, tejto obchodnej spoločnosti v novembri 2013 a následné odkúpenie v júli 2014, tieto transakcie otec presvedčivým spôsobom nezdôvodnil a jeho počínanie vzbudzuje dôvodné podozrenie, že šlo o zbavenie sa majetku, teda prevodom obchodného podielu v obchodnej spoločnosti v súvislosti s rozvodovým konaním a konaním o výžive detí. Súd totiž neprehliadol fakt, že v roku 2014, v ktorom otec bol spoločníkom len v priebehu niekoľkých mesiacov, táto obchodná spoločnosť niekoľkonásobne zvýšila svoj príjem.

Nesporné je, že otec koncom roku 2013, v čase keď rozvážoval pracovný pomer, súčasne previedol obchodný podiel obchodnej spoločnosti, ktorá mu poskytovala ďalší príjem na inú osobu a podľa presvedčenia súdu tieto kroky otec logicky nezdôvodnil a skutočnosti, ktoré by súd presvedčili, že nešlo o účelové zbavovanie sa majetku v súvislosti s prebiehajúcimi súdnymi konaniami, nepreukázal.

O právach a povinnostiach účastníkov súd rozhodoval podľa príslušných ustanovení zákona o rodine.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spoločne, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 prvá veta Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov späť odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a citovaných zákonných ustanovení súd dospel k rovnakému presvedčeniu ako pri vyhlásení prvého rozsudku, že v možnostiach a schopnostiach otca je prispievať na výživu jeho detí, ktorých potreby a životná úroveň, na ktorú boli zvyknuté za spoločného života svojich rodičov, odôvodňujú priznať výživné v sumách, ktoré súd priznal už pri svojom prvom rozhodovaní dňa 03. 06. 2013, to znamená, že je odôvodnené priznať na výživu syna K. X., v čase rozhodovania súdu plnoletého, sumu 450 € a na výživu S. C. X. sumu 300 € mesačne, najmä vzhľadom na skutočnosť, že takéto výživné odôvodňuje reálne potreby detí, ktoré sa obidve venujú pomerne nákladnému športu (hokeju) ale aj skutočnosť, že v silách matky, ktorá podniká už niekoľko rokov a toto podnikanie neprináša náležitý finančný efekt, nie je možné výraznejším spôsobom prispievať na

ich výživu bez následného zadlžovania. Matka si vyživovaciu povinnosť voči deťom plní, predovšetkým osobnou starostlivosťou, starostlivosťou o domácnosť, ktorú s deťmi vedie, samozrejme v súčasnosti teda predovšetkým v roku 2014, keď otec prispieval na výživu detí len sumou 200 €, tak znášala hlavnú finančnú ťarchu zabezpečenia výživy detí a finančné potreby detí zabezpečovala aj za pomoci úverov.

Z výsluchov účastníkov konania bolo nesporne preukázané, že otec od júna 2013 až do novembra 2013 na základe prvého rozsudku súdu prispieval na výživu detí sumou 750 €, v decembri 2013 prispel už len sumou 450 € a v priebehu roku 2014 prispieval na výživu detí sumou 200 €. Jeho príjem, ktorý mal v roku 2013 predovšetkým z pracovného pomeru obchodnej spoločnosti AutoMax s.r.o. mu platiť výživné v tejto výške rozhodne umožňoval, a to aj s prihliadnutím na náklady, ktoré mal otec v súvislosti so svojimi inými potrebami a aktivitami.

Súd preto dospel k presvedčeniu, že aj od roku 2014, hoci otec bol v tomto období už takmer polroka evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a následne za minimálnu mzdu sa zamestnal v obchodnej spoločnosti, ktorej bol v minulosti vlastníkom je schopný platiť výživné v určenej výške, to znamená 450 € na K. a 300 € na S.. Otec presvedčivým spôsobom nepreukázal, prečo rozviazal pracovný pomer, ktorý mu v roku 2013 umožňoval dosahovať príjem priemerne vo výške 1 563,50 €.

V zmysle ust. § 75 ods. 1 druhá veta, na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihladne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania zárobku majetkového prospechu, rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

V tomto prípade bolo nesporne preukázané, že otec koncom roku 2013 bez dôležitého dôvodu rozviazal pracovný pomer u svojho stáleho zamestnávateľa a predal obchodnú spoločnosť, ktorú vlastnil. V zapätí táto obchodná spoločnosť už v januári 2014 obdržala vysokú platbu za plnenie, ktoré mala poskytnúť až v budúcnosti a dostala sa do finančnej situácie, za ktorej si mohla dovoliť poskytnúť vysokú pôžičku priateľke otca.

Podľa presvedčenia súdu, otec, ktorý bol jediným konateľom a spoločníkom tejto obchodnej spoločnosti, až do 04. 12. 2013 podľa výpisu z Obchodného registra, o príprave takéhoto obchodu s obchodnou spoločnosťou AutoMax Slovakia s.r.o., ktorá zaplatila na účet obchodnej spoločnosti Sardex s.r.o. sumu 32 400 € v januári 2014 na základe vyššie uvádzanej faktúry č. 1/14, nepochybne musel o tom vedieť a predajom obchodnej spoločnosti sa zbavil prípadných benefitov z jej príjmov.

Za takýchto okolností súd nezohľadnil skutočnosť, že otec prvý polrok 2014 bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie a poberal aj podporu v nezamestnanosti vo vyššie uvádzaných výškach a, že mu následne pribudla vyživovacia povinnosť voči maloletej L. X.. Potreby tohto dieťaťa v sledovanom období boli zabezpečené najmä z pomerne vysokého príjmu jeho matky, ale aj otca, ktorý platil polovicu nákladov na bývanie.

Podľa presvedčenia súdu vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že otec je schopný plniť výživné v sume 450 € a 300 € na svoje deti a preto ho súd opätovne k takejto povinnosti zaviazal.

Súd nezmenil svoje závery ohľadne toho, že vzhľadom na plnenia, ktoré otec poskytoval navyše do konca mája 2014 na výživnom neexistoval dlh a, vzhľadom na výživné, ktoré otec plnil do novembra 2013 vrátane, keď poskytoval sumu 750 € matke rovnako nevznikol na výživnom dlhu. Keďže otec v decembri roku 2013 poskytol len sumu 450 € a následne potom v priebehu roku 2014 platil výživné spolu len vo výške 200 € mesačne na obidve deti, vzhľadom na určené výživné vznikal mu dlh. Tento dlh na výživnom za obdobie od podania návrhu, teda od 01. 12. 2013 do 04. 09. 2014 (dňa 05. 09. 2014 nadobudol právoplatnosť rozvodový rozsudok rodičov maloletých detí, keď v konaní o rozvode manželstva súd zo zákona rozhoduje o právach a povinnostiach rodičov maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, a teda v konaní, v ktorom bolo rozhodnuté o rozvode bude rozhodnuté aj vyživovacej povinnosti rodičov k deťom na čas po rozvode manželstva), predstavuje s prihliadnutím na vyššie uvedené, dlh vo výške 4 773,33 €.

Súd s prihliadnutím na svoje predchádzajúce zistenia ustálil tak, ako v predchádzajúcom rozhodnutí, že do 31. 05. 2013 na výživnom, vzhľadom na otcom poskytované plnenia, dlh nevznikol.

Vzhľadom na skutočnosť, že otec od júna roku 2013 do novembra roku 2013 platil výživné v sume 750 € nevznikol dlh ani do 31. 11. 2013. Otec v decembri roku 2013 zaplatil len 450 € a potom od januára roku 2014 platil výživné len v sume 200 €, pričom nebol produkovaný dôkaz, ktorého by vyplynulo, akým spôsobom v rámci týchto súm poskytoval na výživné na to, ktoré dieťa. Dlž na výživnom pri určení sumy 750 € na obidve deti, potom od 01. 12. 2013 predstavuje sumu 300 € za december 2013, a za 8 mesiacov roku 2014, teda od 01. 01. 2014 do 31. 08. 2014 predstavuje sumu 4 400 € (550 € x 8 mesiacov). Dlž na výživnom vznikol potom do 04. 09. 2014, pretože od 05. 09. 2014 bude vzhľadom na právoplatnosť rozvodového rozsudku rodičov detí určené výživné v konaní, ktoré sa viedlo v návrhu na rozvod manželstva rodičov detí. Za 4 dni septembra 2014 potom predstavuje dlž na výživnom alikvotnú časť z rozdielu, teda sumy 550 € za 4 dni, čo predstavuje sumu 73,33 €. Spolu dlž na výživnom za 2 deti od 01. 12. 2013 do 04. 09. 2014 predstavuje sumu 4 773,33 €. Výživne na obe deti je určené v sumách, ktoré sú voči sebe v pomere 3:2, preto aj v takomto pomere súd rozdelil sumu, ktorá tvorí dlž na výživnom. V takom prípade potom na K. pripadá dlž na výživnom v sume 2 864,00 € a mal. S. dlž v sume 1 909,33 €.

V súlade s ust. § 160 ods. 1 druhá veta O. s. p. súd vzhľadom na výšku dlhu na výživnom povolil otcovi splácať dlž v splátkach, ktorých výšku a zročnosť určil vo výrokovej časti tohto rozsudku, pričom dlž na K., ktorý vznikol na výživnom v dobe jeho maloletosti, vzhľadom na dosiahnutie plnoletosti K. X. v čase vyhlásenia rozsudku už otec zaplatí k jeho rukám. Pokiaľ ide o mal. S., dlž otec bude platiť k rukám matky, jeho zákonnej zástupkyne.

Vzhľadom na skutočnosť, že 05. 09. 2014 nadobudol právoplatnosť rozsudok Okresného súdu Martin sp. zn. 20P/275/2012, ktorým bolo rozvedené manželstvo rodičov detí je zrejmé, že vzhľadom na ust. § 113 ods. 1 O. s. p. o vyživovacej povinnosti rodičov k deťom na čas po rozvode manželstva sa bude rozhodovať v konaní, ktoré sa viedlo o rozvod manželstva rodičov týchto detí. Toto konanie o určenie vyživovacej povinnosti na čas po rozvode manželstva zatiaľ nie je právoplatne ukončené a vytvára prekážku litispendencie pre konanie o nároku detí na platenie výživného vo vzťahu k rodičom po 05. 09. 2014, kedy nadobudol právoplatnosť rozvodový rozsudok. Z ust. § 113 ods. 1 O. s. p. totiž vyplýva, že s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomeru manželov k maloletým deťom z ich manželstva na čas po rozvode.

Vzhľadom na tieto skutočnosti súd konanie o výživnom na deti na čas od 05. 09. 2014 zastavil.

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. a/ O. s. p., podľa ktorého žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu. Charakter konania odôvodňuje aj tú skutočnosť, že súd nevydal výrok o zamietnutí návrhu v časti, kde návrh presahoval výživné priznané súdom, a to vzhľadom na skutočnosť, že súd v tomto type konania, teda v konaní vedenom v rámci starostlivosti súdu o maloleté deti, nebol podaným návrhom viazaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať písomne odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom podpísaného Okresného súdu Martin na Krajský súd v Žiline, štvormo (§ 204 ods.1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne neplní, nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného Zákona č. 233/1995 Z.z. v platnom znení, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).